

ตัวขาว

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Cratoxylum formosum* (Jack) Dyer

ชื่อพื้นเมือง ตัวส้ม (นครราชสีมา); ตัวขาว (กรุงเทพฯ); ตัวหอม (พิษณุโลก);
มูโตะ (มลายู – นราธิวาส)

ชื่อวงศ์ GUTTIFERAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น ตัวขาวเป็นไม้ต้นขนาดเล็กถึงขนาดกลาง ผลัดใบ ต้นเล็กมักมีหนามเกิดจากกิ่งเล็กๆ ตามลำต้น เมื่อต้นโตขึ้นหนามจะหลุดไป เปลือกต้นมีสะเก็ดบางๆ สีน้ำตาล

ใบ ใบเดี่ยว เรียงตรงข้าม ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบ

ดอก ดอกออกเป็นช่อ ตามกิ่งก้านและตามซอกใบของยอดที่ขึ้นใหม่ สีขาว กลิ่นหอมอ่อน ออกดอกเดือนมีนาคม – เมษายน

ผล ผลรูปทรงรี มีนวลขาวติดตามผิวเมื่อแก่จัดแตกเป็น 3 แฉก เมล็ดสีน้ำตาล ออกผลเดือนเมษายน – พฤษภาคม

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรังและป่าคันทาสภาพ

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแดดจัด ทนแล้ง ขึ้นได้ในดินแทบทุกชนิด

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ใบอ่อน ยอดอ่อน และดอกอ่อนนำไปต้มน้ำดื่มเพื่อปรุงรสให้มีรสเปรี้ยว นำไปรับประทานเป็นผักสดกับน้ำพริก หรืออาหารประเภทส้มตำ ลาบ น้ำตก

รส เปรี้ยว

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด ปักชำ